

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Cleveland in po pošti izven mesta):
For One Year — (Za celo leto) \$6.50
For Half Year — (Za pol leta) 3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
For One Year — (Za celo leto) \$7.50
For Half Year — (Za pol leta) 4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):
For One Year — (Za celo leto) \$8.00
For Half Year — (Za pol leta) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland,
Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

PROZORNA IGRA

Radio-govor prof. Borisa Furlana v slovenščini dne 15. aprila, 1944, potom kratkovalne oddaje British Broadcasting Co.

Glavna naloga zgodovinarja je, da odkrije zgodovinsko resnico in prikaže dogajanje tako, kakor se je dejansko odigralo. Za vsa zgodovinska razdobja je ta naloga težka, a za sedanjo dobo bo brez dvoma najtežja povsod, kjer se bo treba ozirati in do neke mere upoštevati nacifašistične vire. Zgodovinska resnica in nacifašistični prikaz te resnice sta namreč večinoma antitetična. Nacifašistični ali po nacifašistih kontrolirani viri, kakor tisk, radio in drugi oficielni govori ne izražajo ničesar tega, kar narod resnično doživlja, čuti, hoče, oni niso izraz javnega mnenja, marveč ukaz, kaj naj po volji in milosti nacifašistov velja kot oficielno javno mnenje.

Človek, ki živi pod strahotnim duhovnim in materialnim pritiskom nacifašizma, najde kaj kmalu uspešnega protileka, ki paralizira kvarne učinke nacifašistične propagande. Postavi si načelo, da ne verjame ničesar, kar prihaja iz nacifašističnih virov ali je kakorkoli indirektno z njimi v zvezi, in da smatra za resnično prav nasprotje tega, kar oni trdijo. V velikanski večini primerov je ta kriterij zanesljiv vodič, in zaradi tega ni prese netljivo, da so ljudje priljubno dobro informirani, navzlin umetnim pregradom, za katerimi jih čuvajo nacifašisti.

Zunanji videz resničnosti, ki ga more nacifašizem dajati svojim oficielnim prikazom, je ne le merilo za njegovo spremnost v potvarjanju in lagaju, marveč tudi za njegovo vojaško silo. Dokler je še udaren in učinkovit, lahko vzdržuje vsaj enega od pogojev, ki dajejo laži varljivi videz resnice. Ta pogoj je doslednost. Če pa je sovražnik primoran, zateči se k nasprotujočim in vzajemno pobijajočim se argumentom, smemo iz tega zanesljivo sklepiti, da je njegova moč v zatonu in da njegove sile pešajo. Ne gre morda za intelektualno nespretnost ali duhovno topost. Naš sovražnik je vse prej nego neumen. Edini zadostni razlog njegove nezmožnosti vzdržati lažne fikcije, ki jih je sam ustvaril, je načenjajoči materialni in duhovni razkroj.

Najboljši dokaz za to je nacifašistična propaganda proti maršalu Titu in Narodno-osvobodilni vojski Jugoslavije. Pričakovati bi bilo, da je ta propaganda vsaj sama v sebi skladna in dosledna. A glej, ena in ista nacifašistična klika govorja eno v Ljubljani, drugo v Zagrebu, tretje v Beogradu, a eno, drugo in tretje se vzajemno pobija in izključuje. Srbsko pobarvani nacifašisti v Beogradu trdijo, da predstavlja maršal Tito velikohrvaški eksperiment, ki je naperjen proti samim koreninam srbstva. Narodno-osvobodilna vojska, pravijo, hoče uničiti srbsko pravoslavno cerkev, uničiti srbsko kulturno stavbo, in zlomiti moč srbstva. Par sto kilometrov proti zapadu, v Zagrebu, pa postane isti maršal Tito in ista Narodno-osvobodilna vojska na mah velikosrbski poizkus, uničiti vse, kar je hrvaško. Hrvaški narod, pravijo, je bil vedno in hoče biti tudi sedaj antemurale Christianitatis, a Narodna osvobodilna vojska je večinoma srbska, pravoslavna cerkev širi komunizem in pravoslavni poprej so se že od nekdaj udeleževali vseh komunističnih akcij, itd. Še par kilometrov proti zapadu, v Ljubljani, pa postanejo maršal Tito in Narodno-osvobodilna vojska naenkrat zakleti sovražniki slovenstva.

Igra je preveč prozorna, da bi je ne spregledal vsak. Zanesljiv dokaz za vse to je, da se naši sovražniki nahajajo v zadnjem štadiju materialnega in moralnega razkroja. To vedo narodne mase Jugoslavije, in vedo, da je edinole brezkompromisna borba Narodno-osvobodilne vojske ustvarila pogoje za realizacijo Srbstva, Hrvatstva in Slovenstva. Odtod njeni uspehi in slavno mesto, ki ga zavzema v borbi svobodoljubnih narodov proti nacifašističnim osvojevalecem.

IZ PARTIZANSKEGA Tiska

Titov govor tiskan v partizanskem časopisu "Nova Jugoslavija", št. 1., 1. marca 1944.

Pomen odločbe AVNO-a za daljni razvoj osvobodilne borbe in gradba nove federativne državne enote

Med največje uspehe, ki so jih narod Jugoslavije dosegli v tekstu osvobodilnega boja, spada jo brez dvoma odločbe Drugega zasedanja Antifašističnega vča narodnega osvobojenja Jugoslavije. One pomenijo prekret v procesu osvobodilne borbe. Postavljeni so prvi temelji za zgradbo nove, srečnejše Jugoslavije, s pravičnejo ureditvijo, ki zagotavlja našim nesrečnim narodom boljšo in srečnejšo bodočnost. Ureditvijo, ki se naslanja na narodno enakopravnost, bratsko slog in socialno pravičnost. Te odločbe so izraz teženj vseh naših narodov, in zato jih pozdravlja s toljim navdušenjem tudi večina vseh narodov Jugoslavije.

Odmev teh odločb v domovini in zamejstvu je ogromen. V domovini sami so te odločbe, prvič: okreple globoko vseh onih, ki se bore v tej nemenki borbi za svojo svobodo in enakopravnost, da nadloveski napori in žrtve v borbi niso bili zamani. Drugič: vsem onim, ki jim je bila prihodnost nejasna, a so se plašili preteklosti, je perspektiva jasna in cilj določen in potreben je, da mu doprinesejo svoj del v tej težki borbi. Tretjič: vsem omahljencem in špekulantom, ki so do sedaj stali ob strani in čakali na pripraven trenutek, da vidijo, kam se bo prevesila tehnika, sta obe odločbi vzeli možnost izgovora, da "še ni čas". Prisiljeni so, da se odločijo: ali za narod ali proti njemu. Cetrtič: te zgodovinske odločbe so najmočnejše orožje tako proti okupatorju kakor proti vsakovrstnim izdajalcem in nazadnjakom, ki so se obračali z obrekovalci proti narodno osvobodilnemu gibanju, rekoč, da je popolnoma komunističen itd.

Izdajalci in reakcijonarji so se naglo opredeli. Večina izmed njih se je našla na isti liniji z okupatorjem. Jugoslovanska begunska vlada je zavzela odkrito neprijateljsko stališče Reakcijonarji in glave nekaterih bivših strank so se predramili in začeli potihem iskati moči na vse strani. Zdržujejo se, ne glede na prizadost stranki, in sicer doma in inozemstvu. Potihem spletarijo z okupatorjem, če ne bi mogli z njegovim pomočjo nekako zaučavati potek. Sluge okupatorjev, Nedić, Pavelić in tudi Draža Mihajlovič, poskušajo z vso močjo, da izvrše prisilno mobilizacijo in z združeno oboroženo silo preprečijo, da bi narodi Jugoslavije izvedli svoje velike zamisli. Okupator sam se zelo marljivo trudi, da izkoristi vso zločinsko delo domačih izdajalcev in reakcijonarjev v svoje svrhe in nekako podaljša življenje. Po eni strani nudi izdajalcu Nediću velikodušno Vzhodno Bosno in Črno goro v zamenjo za nekaj desetstotovih srbskih vojakov, ki bi morali zamenjati Nemce v borbi proti Narodno - osvobodilni vojski. Muslimanom v Bosni objubuje avtonomijo. Paveličevim ustašem Boko Kotorsko, Hercegovino in ostali del Bosne. Z eno besedo, nastala je cela zmenda, ki je po drugi strani že povzročila spopade med "velikosrbom" Nedićem in "velikohrvatom" Paveličem. Muslimanskim reakcijonarcem tudi ni jasno, kako se more njihova avtonomija vjemati z delitvijo Bosne med Pa-

veliča in Nediča. Toda ravno zaradi onih "šabvskih neumnosti" se našim narodom ni treba mnogo batiti od zdražene reakcione izdajalske klike Beograda in Zagreba.

Sklepi, ki so bili napravljeni na Drugem zasedanju AVNO-a glede bodoče uredbe Jugoslavije, so naleteli v vseh demokratiskih zaveznih državah na simpatije in odobravanje. Izšli so v inozemskem demokratskem tisku kot eden izmed najvažnejših dogodkov poslednjega časa. Drugače tudi ni moglo biti. Ta vojna je presurova šola, ne samo za politike, nego za vsakega povprečnega človeka, ne samo v naši domovini, temveč v vseh zaveznih državah, ki dandas popolnoma pravilno merijo živiljensko sposobnost naroda in njegovo sposobnost, da upravlja sam sebe, po njegovih upornosti in borbi proti nemško - fašističnemu okupatorju.

Toda sedaj se ne moremo ustaviti samo pri ugotovitvi, da so te odločbe naletete na polovjen odnev v inozemskih državah. Narodna predstavnštva — AVNOJ, predsedstvo AVNO-a in Nacionalni komite osvobojenja Jugoslavije — so prevzela nase ogromno odgovornost pred svojimi narodi in odgovornost za svoje delo. To se tiče posebno Nacionalnega komiteja kot izvršnega organa narodne oblasti. Jasno je, da mora Nacionalni komite izvrševati svojo dolžnost pod najtežjimi okoliščinami. Cela vrsta zarez je, ki onemogočajo pravilen razvoj njegovega dela v celoti, kakor tudi i dela posameznih poverjeništev posebej. Važno pa je, da je treba tudi pod temi težkimi pogoji poizkusiti vse, kar se more, da bo zaupanje, ki ga ima ljudstvo v predstavnike, upravljeno.

Prva in najvažnejša naloga Nacionalnega komiteja v sedanjem casu je vprašanje osvobojenja naše domovine in njegova pažnja mora biti usmerjena v glavnem v tem pravcu. Glavno breme nosi na svojih ramah naša Narodno - osvobodilna vojska. Zato: vse za fronto, vse za zmago, to je še vedno naša vojna. Eden najvažnejših problemov je vprašanje prebrane in sploh oskrbovanja vojske in od njega je odvisen uspeh naše nadaljnje borbe. Nacionalni komite mora posvetiti temu problemu višek svoje pažnje. Potrebna sredstva zanj se nahajajo v ljudstvu samem in ljudstvo jih rado daje. To pa dreje je treba razdeliti na enake dele in zato je treba izvršiti organizacijo nabiranja tako, da posamezni kraji in selja bodo prizadeti bolj nego drugi. Že sedaj se moramo porogati za to, da pomagamo kmetom na osvobojenih predelih s semenom in delavskimi nočmi, da bo posejane čimveč površine. Poleg tega je treba najeti nove načine pomoči, ker se vojna vodi že tri leta, največ na račun najsiromašnejših delov naše domovine, na račun ljudi v najpasivnejših krajih, ki niso nikdar mogli hraniti same sebe. Razume se, da bi tisi viri pomoči mogli priti iz inozemstva. Zavezniške države so nam obljudile pomoč. Nacionalni komite pa mora prezeti organizacijo, da se bo ta pomoč pravilno razdelila, kakor hitro bodo vpostavljene možnosti, da ta pomoč pride. Treba je zbrati statistične podatke o stanju posameznih družin, o številu živine, o velikosti posejane zemlje, o številu oseb, ki jim je potrebna polna ali pa delna pomoč, itd.

Društvo se zaveda, da sedaj niso časi za velike proslave, zato je sklep društva Doslužencev, da se priredi domača zavaro v soboto, dne 20. maja v Sokolski dvorani S. N. D. Zacetek pa je 7:30 zvečer. Vstopni prosti.

Društveni odbor ob tej priloki vabi vse člane in prijatelje društva, da se udeležijo te pridrite. Za dobro postrežbo in pijačo, kakor tudi primerne godbo pa skrbi veselčni odbor John J. Kiko

ni gori, v Liki, v Srbiji, v Makedoniji, Hrvatski, Dalmaciji, Sloveniji, Vojvodini, je požgan na stotine in stotine hiš, pogorišča so zarastla s travo, a prebivalstvo živi kjer more, kar je zelo nevarno zaradi raznih nalezljivih bolezni. Tu je posebno potrebna nagla pomoč, kolikor to dopuščajo prilike, v katerih se nahajamo. Treba je takoj dati iniciativo in pomoč, da kmetje grade lesene hiše. Treba je zaznamovati dele gozdov, kjer naj se sekajo gradbeni les, itd.

Kakor smo videli, naše ljudstvo živi v strašnih živiljenskih razmerah, zato je potrebno, da takoj ukrenemo vse potrebone, da obvarujemo ljudi nalezljivih in drugih bolezni.

Na vsem osvobojenem ozemlju in koderkoli je to mogoče, je treba organizirati redni šolski pouk za otroke. Zato se je treba pravočasno pobrigati za učitelje, šolske knjige, prostore in drugo.

(Dalej prihodnjie)

Dobri vojak Švejk nekje v Italiji

Poznani rojak in aktivni kulturni delavec v collinwoodski naselbini, Louis Elovar, ki se z ameriško armado nahaja nekje v Italiji, piše sledeče zanimivo pismo:

Cenjeni rojaki, želite bi, da bi vsak na svoje oči videl grozote vojne! Gotov sem, da bi vsak posegel tako globoko v žep, da bi ga kar zabolelo. pridejo mi pred oči prizori z leta 1918, meseca oktobra, ko se je vracala premagana avstrijska armada z italijanske fronte skozi Ljubljano, a takrat je trpel samo vojaštvo in begunci. Ljudje v zaledju niso bili prizadeti. V sedanji vojni je prizadeto bolj civilno prebivalstvo, to so ženske in otroci. Dasi nisem eden tistih mehkih ljudi, da bi me ga nista vsaka malenkost, se mi včasih skrije srce, ko gledam to trpljenje teh ljudi. Res žalost pogled na ljudi, ki prosijočajo okoli nas ameriški vojaki za sladkor, karomele, čokolado ali mesno konzervo, kakor da bili mi dobrohotni Miklavži. I mam veliko priložnost opazovati vso revščino teh ljudi, ko stojim na straži pred vhodom v naš stan, Seveda, ker ženski žive prenesejo le toliko, se včasih tudi razljutim nad njimi, kajti nekateri so tudi dobr izmoviči, in takrat pa poje puščino kopito! Ako bi se ne spomnil Bazovice in kaj vse so delali z našimi ljudmi na Primorskem takud, kjer tudi v Sloveniji, bi imel večje usmiljenje do teh ubogih ljudi, ker v resnicu niso oni tega krivi, pač pa njih voditelji. Matere imajo nekako organizirano navado prosječati. V narociju drže napol razgaljenega otroka in z eno roko kažejo nanj (bambino). Gotovo, vojak, se nosi žepe polne provijant in človek tudi ne more dajati kar naprej, zato včasih odgovorim: "Sano io il padre di questi bambini?" (Ali sem jaz oče vseh otrok?)

Dragi rojaki, prevozil sem veliko Afrike, videl veliko revščine med Arabci, ali Arabci so bili pravi gospodje napram Italijanom. Ker je revščina tako velika v Italiji, ki je bila zaveznička Nemčev, kaj vse mora trpeti naš ubogi narod v Sloveniji, katero teptata kar dva najhujša sovražnika našega naroda — Nemec in Italijan? Aperi ram na vas, dragi rojaki, kupujte vojne bonde, kolikor je v vaši moči in tako pomagate do hitrejše zmage. Tako boste pomagali, da se vaši sinovi in sovražniki presejajo le toliko, se včasih tudi razljutim nad njimi, kajti nekateri so tudi dobr izmoviči. Rečem samo toliko, da se zelo prijazne napram ameriškim vojakom.

Skončam za sedaj in se v kratkem zopet oglašam, in že imam, da bi bilo sedaj treba malo počitka, ali pišem v amfiteater, ker sem preprizan, da naši ljudje v domovini, kjer smo se rodili mi, potrebujejo pomoč že sedaj. Toda za enkrat se jim te pomoči ne more poslati, ako bomo pa napredovali z zmago, kakor napredujemo sedaj, sem preprizan, da je bo dolgo ko zavrhna naša zvezdnata zastava nad berlinskimi skupinami za sedaj in se v življenju.

Svejk

Louis Elovar

Pozdrav tudi od Louis Jarm

John J. Kiko

Dodatno poročilo

Euclid, Ohio. — Pretekli teden se je poročalo o izidu prizadevobe ob priloki odkritja spominske plošče v Slovenskem društvenem domu na Reche Ave.

Tedaj so v sklad, ki ga zbirajo poseben odbor v pomoč vrnjenim se vojakom, darovala društva in posamezni, katerih imena so bila priobčena. V poročilu pa so izstala nekatera imena, in sicer se odbor dodatno zahvaljuje sledenim, ki so tedaj darovali v ta sklad: Josephine Bajt in Kramer's Cafe E. 185 St., vsak po \$5.00; \$2.00: Tech's Cafe, E. 185 St. družina Medvešek in Rose Klemcnič.

Ker smo vedno povdarjali, da moramo dati mladini priliko, da danes ali jutri prevzame vodstvo naših podpornih in kulturnih organizacij, je torej potrebno, da posečimo tudi ta koncert in damo s tem naši mladini

ZAROČENCA

Milanska zgodba iz 17. stoletja

Odkril in prenaredil Alessandro Manzoni

Poslovenil dr. Andrej Budal

(Nadaljevanje)

"Sem."
"Vi tukaj."
"Kakor vidite, dobri mož."

"Gotovo zato, da kaj dobre storte. Dobro," je nadaljeval mrmarje med zobmi ter se spolil dalje, "dobro lahko denaro povsod." Ko sta premenovali dve ali tri temne sobane, pa dospela k vratom dvorane po jedine. Razlegel se je zmeren trušč vilic, nožev, kozarcev, vinkov in zlasti neubranih sov, ki so skušali drug druženje prekosti. Brat se je homakniti in se je za vrati spiral s služabnikom, naj mu čakati v kakem kotu hiše, ker ne bo obed končan—kar odpro vrata. Neki grof Atti, ki je sedel nasproti, (bil je bratanec hišnega gospodarja) ga že nekje omenili, ne ga bili imenovali) je zaobrito glavo in kuto, spo-

Urednikova pošta

Nekaj doživljajev iz prve svetovne vojne

Piše Mary Yapel

značil redovnikov ponižni namen in zakljal: "Ej, ej, ne zbežite nam, častiti oče; naprej, naprej." Don Rodrigo, ki sicer ni uganil povoda za ta obisk, bi bil vendar v ne vem kakšni nejasni slutnji ta poziv raje opustil.

Ali ker ga je bil brezimisljen Attilio že tako glasno izustil, bi ne bilo lepo, da bi se bil on umaknil, in je rekel: "Pridite, oče, pridite." Oče je stopil naprej, se priklonil gospodarju in odgovarjal na obe strani poždravom omiznikov.

Poštenega moža, ki stoji pred hudočnim, si ljudje (ne rečem vse) radi predstavljajo z visokim čelom, s trdnim pogledom, dvignjenimi prsimi in izborno razvozanim jezikom. Ali da bi se mogel v resnicu tako postaviti, za to je treba mnogih okolnosti, ki so le redko združene.

Zato se nikar ne čudite, če je stal brat Cristoforo kljub dobremu pričevanju svoje vesti in najtrdnejšemu občutku, da je stvar, ki jo je prišel branit, pravčna, kijub mešanemu čuvstvu zgražanja nad dog Rodrigom in sočutja z njim, z nekakšnim izrazom odvisnosti in spoštovanja pred prav istim don Rodrigom, ki je sedel tu koncem mize v svoji hiši, v svojem kraljestvu, sredi prijateljev, častilcev in tolkih znamenc svoje mogočnosti, s takim obrazom, da bi moral vsakomur celo vsaka prošnja zamolkniti v ustih, kaj šele nasvet, graja ali očitanje! Na njegovi desnici je sedel oni grof Attilio, njegov bratanec in, če že moramo povedati, tovariš v razvratnostih in nasilnostih, ki je bil prišel iz Milana, da preživi pri njem nekaj dni na letovišču. Na levici je na drugi strani mize sedel z velikim spoštovanjem, kateremu pa je bila primešana nekakšna zanesljivost v nastopu in nekakšna preporna modrost, gospod župan, prav tisti, katemu bi v teoriji pritikal, da pomore Renzu Tramaglinu do pravice in stopi don Rodriagu na prste, kakor smo videli v razglasih. Županu nasproti je sedel z izrazom najčistejšega, najglobljega spoštovanja naš doktor Zmešnjavec v črem plasu in s še bolj živorečim nosom nego navadno; nasproti obema bratracema pa sta bila dva neznana povabljenca, o katerih pove naša zgodovina samo to, da sta venomer le jedla, sklanjala glavi, se smehljala in vse odobravala, kar je kak omiznik rekel in čemur ni nobeden drugi ugovarjal.

Ko so vrgli veliki zvon z zvonika, se je naredila nad meter globoka jama pod njim. Ljudje so prišli iz vseh vasi, en s kladivom, drugi s kleščami, ker vsak je hotel imeti kai malo košček za spomin, ker bron se rad odkruši. Potem so prišli otročniki ter so ljudi proč odgajinali. Slišalo se pa ni daleč.

Tiste čase smo pletle en colo široke ter pol cole debele kite iz slame ali otepov ter iz tistih kit šivale slannate čevlje za vojake v strelskih jarkih, da niso preveč ozebli v noge. Šivali smo tudi debele podplate iz papirja, da so si jih vojaki delali v svoje čevlje, pa vseeno nič pomagalo. Koliko ubogih vojakov je prišlo domov brez prstov na nogah, ker so jim dobesedno odmrznili.

Ob večerih, ko ni bilo zadostni petroleja za veliko luč, smo imeli malo nočno lučko kakor kresnico, tako da eden drugega nismo razločili. V pol mraku smo zgledali kakor duhovi. Prišlo je še slabše. Dela po tovarnah je zmanjkalo. Posestniki so si najemali vojne ujetnike, kateri so jim delali za tisto uboga brano.

Moj oče si je dostikrat želel, da bi bil mlajši, da bi lahko šel v vojno. Ko se je vojna začela, je bil star 52 let. Ko je prišla vrsta na 52 let stare, je bil pa že 54 let star, tako da je bil vedno prestari. Mi otroci in mama pa smo bili drugačnih mihili, ter smo bili veseli, da smo imeli očeta doma, četudi smo stradali.

Kdor je imel veliko družino in je bil toliko srčen, da se je vrnili zdrav, mu je vojna doli pomagala. Mnogo zadolženih grunov je bilo med vojno poplačanih.

Kmetje so lahko prodali vse ali pa zamenjali. Iz mest so prišli ljudje, prinesli seboj obliko ali zlatnino ter so za malo živil ali vse. Drugače pa je bilo za ubogega delavca, če ni imel denarja ali zlatnine. Brez denarja se ni dobilo nič. Drva smo si prinesli iz gozda, tako da vsaj drvi ni bilo treba kupiti. Ker je bilo toliko vojakov v gozdu, je bilo nevarno za dekleta. Zato se nas je zbralo po 10 do 15 skupaj. Pa vseeno sta nas enkrat dva vojaka napadla. Najstarejša med nami je bila 19 let starica, moja sestra pa 17; jaz ter moja prijateljica pa po 16 let. Druge so bile vse mlajše.

Ker ni bilo še električne in svečne, petroleja pa samo pol litra na mesec za vso razsvetljavo, je začel pisati kar v mraiku. Ko me vpraša kakšne imam lase, nos, usta, je bilo vse dobro, ko me pa vpraša kakšne imam oči, mu povem, da plave, pa se zadere nad menoj kako pa veš, ali vedno v ogledalo zija? Meni je postal malo vroče, pa se odrežem saj sem že 17 let stara, bom ja vedela kakšne oči imam.

Drugo jutro sem se peljala v Ljubljano. Po železniških vozovih je bilo prav nevarno govoriti, ker skoraj v vsakem vagonu je sedel po en špijon, preoblečen v duhovnika z brevirjem v roki, ki je prav pobožno bral. Pa ni bral — samo prisluškoval je, kaj se govorji. Tudi v tistem vagonu, v katerem sem se vozila jaz, je bil en tak človek. Stari kmečki možički ni slabega slitec, so se pogovarjali samo o vojni. Tisti videzni duhovnik je pa prisluškoval. Nazadnje neki star, sivošas mož reče: "Kaj je vojne treba?" Takrat je ogleduh zaprl svojo knjigo, ter se naredil kakor da spi.

Ko smo prišli v Šiški na kolodvor je tisti očka misil izstopiti, pa mu špijon zastavi pot: "V imenu postave ste aretirani." Kakor smo pozneje zvedeli, je za tiste besede plačal s svojim življenjem. Takrat niso človeka nič zasljevali, kar postavili so ga k zidu, pa so ga ustrelili v hrbot.

Dosti slučajev je bilo, da so si moralis nesrečniji sami same kompat. Postavili so jih ob koncu jame, ustrelili in revez se je kar sam prevrnil v svojo jamo. Prav nevarno je bilo ob večerih. Tudi v domači hiši se ni smelo na glas govoriti. Kakor hitro se je zmračilo, že so se slišale stopinje; pod oknom je že kdo prisluškoval.

Tiste čase smo pletle en colo široke ter pol cole debele kite iz slame ali otepov ter iz tistih kit šivale slannate čevlje za vojake v strelskih jarkih, da niso preveč ozebli v noge. Šivali smo tudi debele podplate iz papirja, da so si jih vojaki delali v svoje čevlje, pa vseeno nič pomagalo. Koliko ubogih vojakov je prišlo domov brez prstov na nogah, ker so jim dobesedno odmrznili.

Ob večerih, ko ni bilo zadostni petroleja za veliko luč, smo imeli malo nočno lučko kakor kresnico, tako da eden drugega nismo razločili. V pol mraku smo zgledali kakor duhovi. Prišlo je še slabše. Dela po tovarnah je zmanjkalo. Posestniki so si najemali vojne ujetnike, kateri so jim delali za tisto uboga brano.

Moj oče si je dostikrat želel, da bi bil mlajši, da bi lahko šel v vojno. Ko se je vojna začela, je bil star 52 let. Ko je prišla vrsta na 52 let stare, je bil pa že 54 let star, tako da je bil vedno prestari. Mi otroci in mama pa smo bili drugačnih mihili, ter smo bili veseli, da smo imeli očeta doma, četudi smo stradali.

Kdor je imel veliko družino in je bil toliko srčen, da se je vrnili zdrav, mu je vojna doli pomagala. Mnogo zadolženih grunov je bilo med vojno poplačanih.

Kmetje so lahko prodali vse ali pa zamenjali. Iz mest so prišli ljudje, prinesli seboj obliko ali zlatnino ter so za malo živil ali vse. Drugače pa je bilo za ubogega delavca, če ni imel denarja ali zlatnine. Brez denarja se ni dobilo nič. Drva smo si prenesli iz gozda, tako da vsaj drvi ni bilo treba kupiti. Ker je bilo toliko vojakov v gozdu, je bilo nevarno za dekleta. Zato se nas je zbralo po 10 do 15 skupaj. Pa vseeno sta nas enkrat dva vojaka napadla. Najstarejša med nami je bila 19 let starica, moja sestra pa 17; jaz ter moja prijateljica pa po 16 let. Druge so bile vse mlajše.

(Nadaljevanje)

Kupujejo vojne bonde in vojne varčevalne znamke, da bo cimprej porazeno osišče in vse, kar ono predstavlja!

ZADNJA KMEČKA VOJSKA

Zgodovinska povest iz leta 1573

Spisal AVGUST ŠENOA — Iz Hrv. poslov. L. J.

(Nadaljevanje)

Vsi molče. Na klopi sedi Uršula. Glavo je prislonila na zid, prsi se ji vzdigajo, usta ima napol odprtia, oči se ji kar vrte od nemira. Anka se o pira s sklonjenim glavo z eno roko ob mizo, z drugo pa se grabi za srce. Kerečen grize molče brke, ostali stope, kakor da so okameneli; samo Ambrož je miren. Pristopi k Vurnoviču, poda mu roko in reče:

"Hvali ti, prijatelj!"

"Oprosti," se vrže Vurnovič plakajoč Ambrož na prsa, "prevalila sta tudi mene moja brata. Tajno podkupovanje Alapičeve je zapeljalo neuki narod: odpusti meni in narodu."

V tem trenutku se odpre vrata. V sobo stopi novi podnutor kraljevine, Ivan Petričevič, se priklopi hladno in izroči Ambrožu in tudi Uršuli pismo.

"Te dvoje pismen pošilja kraljeva svetlost podbanu," in poklonivši se odide.

Vsi so gledali začudeno. Ambrož odpre pisma in začne čitati drhtec: "Nos Maximilianus — Cuje!" se nasmehe s krohom, "kralj kliče mene, Uršulo in njene zete pred sodbo zaradi zločina veleizdaje in razdaljenja Veličanstva; vi, gospa Uršula, pa morate jo njegovi zapovedi vrniti Tahu celo posestvo."

"Nikdar!" skoči žena na noge.

"Morate — za sedaj," reče Ambrož, "kralj to zapoveduje."

"Veleizdajice!" zavpijejo vsi s strahom in se vstopijo o koli starca. A kakor skala sredi razburkanega morja vzigne Ambrož glavo ter drži v pesti zmečkano pismo proti solnevu, ki je sijalo skozi okno, in reče svenčano:

"Oj solnce, ki si je na pravične in kriščne, preberi to pismo, poglej v moje srce in mrkn! Umirite se, otroci! Nehal sem biti podban, sedaj sem advokat, brat postavodajavca Pavla Gregorjanca. Na mojo vero, kralj sam bo raztrgal to svoje pismo!"

Tretji dan po sv. Jakobu je zasel Tahi posestvi Susjed in Stibico; od strahu in groze je zatrepetal celi kraj, ker je grozovitev vzkliknil: "Ej, sedaj sem jaz vaš gospodar!"

XIII.

Zapisnik

seje širšega odbora SANSA 8. januarja 1944
Hotel Sherman, Chicago, Ill.

(Nadaljevanje in konec.)

Br. Kristan ugotovi, da so se zavedali, da bi bilo poslovanje lažje in učinkovitejše, če bi sedale upeljati tesnejše zveze med izvršnim in širšim odborom. Dejansko so že skušali upeljati boljšo obvestilno službo. Brat Kuhel je ves čas vršil veliko delo in sam kot predsednik je bil takoreč "stalno uposlen" celo mesec, razen zadnjih par tednov, ko je bilbolehen. Nikdar niso nujesni prikrivali. Zagotavlja brata Zbašnika, da bodo skušali ugoditi njegovim nasvetom.

JOS. ŽELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVE. ENDICOTT 0583
Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki urti na razpolago. Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo.

COLLINWOODSKI URAD:

452 East 152nd Street

Tel.: KENMORE 3118

Br. Kuhel pojasni, da je treba zapisnik najprej odobriti, nato pa razmnožiti in razposlati, kar vzame včasih mesec ali več dni.

Br. Zbašnik dostavi, da od članov izvršnega odbora ne moremo pričakovati več dela, ker ga imajo sedaj preko glave, toda potrebno se mu zdi, da bi v svrhu propagande treba dodatne moči.

Br. Vodušek: Ali ne bi bilo priporočljivo neuradno poročati takoj o sklepih vsake seje?

Br. Cainkar pojasni neprilege: Ima mnoho lep urad, a bolj skromno pohištvo. Z močmi imamo težkoče. Naša sreča je, da imamo Kuhla v urad SNPJ tako blizu. Jaz sem se že davno ogreval za bulentin, tako da bi bili hitreje in točno obveščeni o vsem. Glede moči širšega odbora sem že na kongresu omenil, da si predstavljam naš izvršni odbor v podobni obliki kot pri naših podpornih organizacijah izvršni odbek in glavni odbor.

Br. Zbašnik izjavlja, da je s pojasnili popolnoma zadovoljen.

Sestra Mervar bi rada, da ji kdo raztrolmači, kaj pravzaprav pomeni beseda "komunizem". Na primer, nobenih težav ni imela najti pravi pomen besede "demokracija".

Br. Kristan: Beseda komunist se danes rabi največ za mešanje pojmov.

Br. Zore na kratko opisuje šolo v neki milwaukeeški cerkveni dvorani in z učitelji, ki so katoliški duhovniki. Ta šola se imenuje delavska in je delavska — a navzlic temu je bila tudi nazvana že za komunistično.

Br. Zaitz predlaga, da se izvoli dva namestnika v nadzorni odbor. — Podpirano in soglasno sprejeto.

V blag spomin

ob prvi obletinci kar je izgubil svoje mlado življenje naš ljubljeni, nepozabni sin, brat in nečak

Corporal Frank Odar

Svoje življenje je dal za domovino, v bitki s sovražnikom v Novi Gvineji, dne 17. maja 1943

Hotel Sherman, Chicago, Ill.

(Nadaljevanje in konec.)

Br. Kristan ugotovi, da so se zavedali, da bi bilo poslovanje lažje in učinkovitejše, če bi sedale upeljati tesnejše zveze med izvršnim in širšim odborom.

Dejansko so že skušali upeljati boljšo obvestilno službo.

Brat Kuhel je ves čas vršil veliko delo in sam kot predsednik je bil takoreč "stalno uposlen" celo mesec, razen zadnjih par tednov, ko je bilbolehen.

Nikdar niso nujesni prikrivali. Zagotavlja brata Zbašnika, da bodo skušali ugoditi njegovim nasvetom.

Spavaj mirno — snivaj sladko, dragi sin, brat in nečak!

Zaljuboči ostali:

Blaž in Josephine Odar, starša; Stanley, brat, v Canton, Ohio; Josephine in Frank Razinger, tetka in stric, v Clevelandu, O.

Imenovana sta brata Brince in Alesh, ki oba sprejmeta ter sta proglašena za namestnika v nadzorni odbor.

Sestra Jurca v imenu podružnice št. 1 izroči predsedniku ček za \$600.00.

Sestra Krainz prečita nasvet podružnice št. 1. — Br. predsednik izjavlja, da bo izvršni odbor upošteval ta nasvet in se obenem iskreni zahvali za prispevki.

Brat predsednik zborovalce na veliki shod, ki se vrši danes zvečer v SNPJ dvorani. Zahvali se za udeležbo in složno in resno delo na tej seji. Tu opravljeni delo je velikega pomena, a s tem delom moramo nadaljevati med našim narodom širok Amerike. In s klicem: Živela svobodna Slovenija! Živela demokratična Jugoslavija! zaključi sejo ob 6:30 zvečer.

Etbin Kristan, predsednik Mirko G. Kuhel, izvrš. taj. Jacob Zupan, zapisnikar.

Mali oglasi

NAZNANILO

Cenjenemu občinstvu in hišnim gospodarjem naznamjam, da bom sedaj pričel barvati hiše zunaj in znotraj kot prejšnja leta. Delo bo prvovrstno in celo zmerne. Se priporočam za naklonjenost. VICTOR KOVACIC, 1253 Norwood Rd., ENDICOTT 2549.

Preiščemo oči in umerimo očala
Dr. Albert C. Evert
Optometrist
13201 Miles Ave. (nad Woolworth's)
Ure: 9:30-5:30 pop.—ob sredah do polnoč—ob večerih po dogovoru
Lóngacre 5464

COLUMBIA — OKEH — DECCA IN CONTINENTAL PLOŠČE
ter slovenske plošče, strune in drugi komadi za vsakovrstne godbene inštrumente. Učimo igranja na harmonike.

Roma Music Co.
6912 SUPERIOR AVE.

Uradniki društva Slovenski dom, št. 6 SDZ

Predsednik Louis Godec; podpredsednik Andrew Pezdir; tajnica Albina Vesel, 877 E. 185 St., KE. 5135; blagajnik Joseph Mah; zapisnikarica Mary Coprich; nadzorniki: John Barkovich, John Ivančič in Angela Sajovic. Seje se vršijo vsak tretji petek v mesecu v Slovenskem domu na Recher Ave., ob 8. uri zvečer.

Zakrajsek Funeral Home, Inc.
6016 ST. CLAIR AVENUE
Tel: ENDÍCOTT 3113

Oblak Mover

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali počno. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsemi zaupanjem na vašega starega znance.

John Oblaka
1146 E. 61 St.
HE 2730

Postrežba širok mestu
FAirmount 6516

Pridite in oglejte si našo zalogu novih spomladanskih zastorov in "draperies."

PARKWOOD HOME FURNISHINGS

7110 St. Clair Ave.

Odperto ob večerih

1760 Ansel Rd.

GA. 7904 znamk!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

Knjige po nizkih cenah. — Louis Adamie: My Native Land \$3.75; Gregor Meikens: Baltic Riddle \$2.00; Secret of Soviet Strength 35¢, in mnogih drugih knjig. Odperta od 10. zl. do 8. zv. MODERN BOOK STORE 826 Prospect Ave. Cherry 3604

Mi plačamo najvišjo ceno v mestu Clevelandu, za vaš rabljen avto ali truck, novejšega izdelka.

Ansel-Hough Motors

1760 Ansel Rd.

GA. 7904 znamk!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

The Geo. Worthington Co.

802 N. St. Clair Ave. med W. 9th in W. 6th St.

kratko in svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

kratko in svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

kratko in svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

kratko in svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

kratko in svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

kratko in svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

kratko in svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

kratko in svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

kratko in svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

kratko in svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

kratko in svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

Podprimo borbo Amerike za svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

kratko in svobodo sveta z nujno-razkrivajočimi vojnimi bondovi in vojnimi znamki!

</div